

SZENT LÁSZLÓ SZIKLÁJA

30. szám – Nagyböjt 5. vasárnapja

2011. április 10.

Tessék, állj a helyedre!

„Föltámadt a halálból”, ezzel a tartalmilag súlyos hitvallással hirdetjük Jézus Krisztus életének legdöntőbb eseményét, amelyet nem úgy kell értenünk, hogy Isten Jézust halálát követően utólag rehabilitálta. A feltámadás semmi esetre sem az eddigi élet pusztá folytatása a ‘túlvilágon’ vagy egyszerűen visszatérés a korábbi földi életbe. A feltámadt Úr, aki felismerteti magát apostolaival már nem ebből a világból való. A feltámadás valóságát csak hittel tudjuk megragadni. Beszédünk a halálról és a feltámadásról mindig pontatlan, ezért kiegészítésre szorul. Egy filmkamera semmi lényegeset sem tudott volna nekünk a feltámadásról rögzíteni. A feltámadás értelme rejtve marad a sír őrzőinek, Izrael vezetőinek is, mert elzárkóztak Jézus elől, és nem hittek neki.

Húsvéti hitünk mindig kockáztatás. Rá kell hagyatkoznunk a tanúk tanúságtételében befogadott feltámadás titkára anélkül, hogy mindent értenénk és világosan áttekinthetnénk. Értelmemmel felismerhetem, hogy nem valamiféle értelmetlenségben hiszek. A hitben történő végső odaadás azonban nem azért következik be, mert belátom az összefüggéseket, hanem azért mert bízom Istenben, akire ráhagyatkozom, és akitől befogadom a húsvéti hit elhívéséhez felkínált kegyelmet. Életünkben is számos személy, esemény és élmény van, amelyre rá kell hagyatkoznom, ilyen pl.: a bizalom, szeretet és a hűség. Életünk végső soron nem azért van, hogy megértsük és tanulmányozzuk, hanem azért hogy éljük.

A feltámadt Jézusnak ajándékozott hit útra kelés és úton járás a mennyei Atyához a Fiú által a Szentlélekben. Ez nem jelenti a receptmegoldásokat életünk akadályaira. A feltámadásba vetett hit azonban elvezet minket ahhoz az Istenhez, aki legyőzte a bűnt és a halált. Húsvét megnyitja az ajtót az örök életre. Ezen az ajtón való bejutáshoz szükséges a hit: a lehetetlen megkockáztatása, felelősen és nem értelemellenesen.

A halálból föltámadt Úr általunk (a benne hívők közössége által) hirdeti, hogy érdemes nyomában járva életébe, szenvedésébe, halálába és dicsőségébe belépni. Erre hív meg mindenkit.

Az emmauszi tanítványok „*elbeszélték, ami az úton történt*” (Lk 24,35). Ez a mi megbízatásunk! Elbeszélni azt, amit átéltünk Istennel, ahol jelenlétének a nyomára bukkantunk, mert a húsvéti hitet csak így tudjuk tanúsítani. Ekkor az emmauszi tanítványok esete beépül egyéni és közösségi hitéletünkbe, hogy lángoló szavú és szívű tanúk, és egymásnak jóakaratóú zarándoktársai lehessünk.

Olyan világban élünk, amelyben úgy látszik, hogy erőszak, igazságtalanság, gyűlölet és önzés uralkodik. Hogyan tudunk ezekkel boldogulni? És ezek közepette tanúsítani, hogy Jézus feltámadt? Csakis úgy, ha a feltámadt Krisztussal együtt mi is új életre támadunk! Jézus nem maradt a halálban, mert feltámadt mennyei Atyja dicsőségébe, és vele együtt minket is feltámaszt, ezért életünk reményteljes (minden ezzel ellenkező jel ellenére).

Ebben a reményben töltjük szentül a Húsvétot, a húsvéti kegyelem áradásának ne legyünk akadályai, és ápoljuk a húsvéti szép szokásokat.

Zoltán atya

Juhász Gyula

Az utolsó vacsora

János a Mester nagy szíven pihen,
E tiszta szíven, e csöndes szíven
Pihen, de lelke a holnapra gondol,
S fiatal arca felhős lesz a gondtól.

Mély hallgatás virraszt az asztalon.
Az olajfák felől a fuvalom
Húsen, szomorúan a szobába téved,
Be fáj ma a szél, az éj és az élet!

Tamás révedve néz a mécsvilágra,
Péter zokog és árvább, mint az árva,
Judás se szól, csak apró szeme villan,
Remegve érzi: az ő órája itt van!

Csak egy nyugodt. Nagy, sötétkék szemében
Mély tengerek derűs békéje él benn.
Az ajka asztali áldást rebeg,
S megszegi az utolsó kenyeret!

Szemünk fénye a gyermek – vagy a házastárs?

David Cone protestáns lelkész és családterapeuta új könyvében azt hangsúlyozza, hogy azokban a családokban, ahol a szülők elsősorban egymásra figyelnek és harmonikus házasságra törekszenek, a gyermekek boldogabbak, kiegyensúlyozottabbak, mint azokban, ahol a gyermek áll a középpontban.

A kétgyermekes Cone szerint nem létezik konfliktusmentes házasság. „Sok házaspár úgy véli, ha nem veszekszenek, minden rendben van.” Ám ha nem néznek szembe a problémákkal, előbb-utóbb kerülni kezdik őket – és egymást. „Egyre többet számítógépeznek, dolgoznak, hozzák-viszik a gyerekeket, mellettük alszanak, és remek kifogásokat hoznak fel, miért nem kívánják a házastársi együttlétet.” Az elkerülő viselkedés feszültséget, szorongást okoz, ami a gyermekeknek is árt. „A házasságban nem lehet eltitkolni a feszültséget. A gyerekek mindent érzékelnek. A szülők akaratlanul is a gyerekekre terhelik szorongásukat, a gyerekeken pedig orvosi vagy érzelmi tünetek jelennek meg”, – mutat rá a szerző.

„A gyermeknevelés legnagyobb téveszméje az, hogy nevelésünk annál sikeresebb lesz, minél több figyelmet szentelünk gyermekünknek. A felmérések ezzel szemben azt mutatják, hogy a szülők ma több időt töltenek gyermekeikkel, a gyermekek mégsem lettek boldogabbak, önállóbbak, sikeresebbek, sőt mintha bizonytalanabbak, követelőzőbbek és boldogtalanabbak lennének.” A megoldás – az ösztönös szülői hozzáállással szemben – így hangzik: aki boldog gyermekeket akar nevelni, annak a házassága legyen a legfontosabb, s csak utána következzenek a gyermekek!

„Fontosnak tartjuk a házasságot, de nem annyira, mint a gyerekek igényeit. Ezért aztán nem tápláljuk, nem öntözzük, s így szép lassan tönkremegy – s mire észrevesszük, hogy hibáztunk, már késő. Ráadásul nemcsak házasságunkat veszítjük el, hanem gyerekeink leendő házasságához is rossz példát adunk, hiszen magukba szívják az otthoni feszült légkört, és ők is ilyet teremtenek majd maguk körül”, – figyelmeztet a szerző.

A megfelelő fontossági sorrend betartásával a nevelés másik csapdáját, az elkényeztetést is elkerülhetjük. „Elkényeztetésről akkor beszélünk, amikor a szülő elvégez olyasmit a gyerek körül, amit maga is meg tudna tenni, sőt meg is kellene tennie. Azt hisszük, ezzel segítünk rajta, pedig erről szó sincs. Túldédelgetjük és túldicsérijük az édes kicsikét, míg el nem hiszi, hogy tényleg ő a világ közepe. Nem tanul meg másokkal együttműködni, és házastársa, leendő főnökei nem bírják majd elviselni” – mondja Cone, beismerve, hogy ezen a téren maga is sok hibát követett el.

Ma a legtöbb családban a gyerekek az elsők, a házasság fenntartása jóval kevésbé fontos. Pedig hosszú távon a kis változtatások is – a nap csúcsainak és mélypontjainak megbeszélése, a gyerekek lefektetése után tévzés helyett séta kettesben, testi gyengédség – sokat jelenthetnek. Évek távlatában ezen is múlhat, hogy egyetemet végez-e a gyerek, elvállik-e, netán lelkileg sérült gyermekei lesznek-e – idézi a szakembert a boston.com cikke.

(Magyar Kurír)

LOCSOLÓVERSEK

Eljött a szép húsvét reggele,
Feltámadásunk édes ünnepe.
Ünneplő ruhákba öltöztek a fák,
Pattognak a rügyek, s virít a virág.
A harang zúgása hirdet ünnepet,
Egy kismadár dalol a zöld rétek felett.
Tündérország rózsái közt gyöngyharmatot szedtem,
Akit azzal meglocsolok, megáldja az Isten.
Az illatos rózsavíztől megnőnek a lányok,
Zsebeimbe beleférnek a piros tojások.

Locsolni jöttem, nem titkolom,
Szép szokás ez, úgy gondolom.
Múljon vizemtől a téli álom,
Bizony most én ezt kívánom.
Ha a hatása múlik is esztendőre,
Ígérem, itt leszek jövőre.
S nem adok az illendőre,
Locsolok kérdezés nélkül, nyakra, főre.

Húsvét másodnapján régi szokás szerint
Fogadják szívesen az öntözőlegényt.
Én a legénységhez igen kicsi vagyok,
De öntözőlegénynek mégis csak felcsapok.
Minden esztendőben ilyenkor itt vagyok
Ha a locsolásért piros tojást kapok.

Zempléni kikelet

Március 11-15-ig a Zemplén megyei Erdőbényén jártunk. Péntek este érkezünk, Szőke Gábor plébános atya fogadott minket. Régi építésű plébánia az erdőbényei; 205 m² alapterülettel, 3, 5 m belmagassággal, 75 cm-es falakkal. A nappaliban magas, barokk építésű cserépkályha állt, a tűzifa bekészítve, de begyújtani nem kellett, mert jó meleget adott a központi fűtés. A fürdőszobában hidromasszázs zuhanykabin! Itt volt a szállásunk.

Szombaton túrázni indultunk. Komlóskára autóval mentünk, innen turistaúton, a kék kereszten, majd a kék csíkon át Makkoshotykára. Az északi oldalon és a völgyekben olvadt a hó, helyt-helyt sár is volt. A déli oldalon elolvadt és fel is száradt. A Fekete-kút forrásnál előjött egy foltos szalamandra, majd el is tűnt a kövek között. A napsütésben egy-két légy és szúnyog is röpködött már. Ébredt az erdő téli álmából.

Vasárnap Tolcsvára mentünk. A községbe érkezett a Szent Korona hiteles másolata, mert az eredetit nem mozgatják, ha lehet. 9 órakor fogadtuk a görög katolikus templom előtt. Rövid elmélkedés, imádság után egy kislány verset szavalt. Így üdvözölték a jelenlévők a Szent Koronát. Majd elindult a menet a római katolikus templomhoz. Elöl hagyományörző huszár bandérium haladt. Jelen volt a helyi önkéntes tűzoltó egyesület díszegyenruhában és a helyi borlovagrend is. Úgy kétezren lehettek a jelenlévők. A református templom harangja mindaddig szólt, amíg el nem haladt előtte. A mise előtt beszédet mondott a térség országgyűlési képviselője és Tolcsva község polgármestere. A római katolikus templomba kb. 500-an értek be, a többiek a templomkertben vettek részt a szentmisén, amelyet Dr. Csokay Károly szerzetes atya celebrált. Prédikációjában a böjti időszak mellett a Korona történetéről és a magyar történelemről beszélt. A mise után szeretetvendégség várt mindenkit és 14 óráig a Korona megtekinthető volt.

Délután Erdőhorvátiba mentünk és megmásztuk a Pusztavár-tetőt (420 m), ahol a hegytetőn várrom található. Pusztavár Tolcsva vagy Solymos vára néven ismert. A romok közül szép kilátás nyílik. Valaha 110 m x 35 m két kerek bástyával, közte palotaépülettel rendelkező földesúri vár volt. Örömteli hír, hogy elkezdődött a helyreállítása.

A *hétfői* napon Erdőbényéről indultunk turistaúton, a piros csík jelzésen. A Szirmai kastély mellett elhaladva szép házak között jutottunk a faluból. (A faluban még egy kastély található - Budaházy-Fekete kúria -, mely alatt kiterjedt pincerendszer húzódik. Jelenleg a Református Egyház működteti idősök otthonaként.)

A Mély patak mellett fenyvesbe jutottunk. A hideg völgyben olvadozott a hó. Tovább menve a Deákkút völgyben a Deákok kútja forrásnál jót ittunk. Követtük még egy darabig a Mély patakot, és elértük a Csipkés betyár sírját, majd a patakot elhagyva a piros jelzésen a Faragványos-hegy (531 m), aztán az Aszas tető (482 m) következett. Itt megettük a szendvicseket, és visszafordultunk a szálláshelyünk felé. Délután felmentünk arra az Erdőbénye melletti dombra, ahol a helybeliek emlékoszlopot állítottak az 1831. évi kolerajárványnak, mely a falu lakosaiból 203 áldozatot szedett. Sajnos az oszlopot — céllövészetre használva — tiszteletlen emberek megrongálták. Innen nem messze található a Mulató hegy (230 m), ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a falura. Este, mivel én nem fáradtam el, az erdőbényei plébánia udvarán lévő pincelabirintusba indultam túrázni. Egy akkumulátoros fényszóróval és egy elemlámpával felszerelve mentem egyre mélyebbre addig, amikor már a pince vízzel borított részéhez érkeztem. Tovább menni innen már nem tudtam, mert ebben a mély járatban a mennyezetig állt a víz. A pince egyetlen zegzuga sem maradt rejtve előttem, fényképet is készítettem odalent.

A *keddi* napon a helyi március 15-i ünnepségen vettünk részt. A polgármester úr beszéde után koszorúzás és az ottani gyerekek néptánc bemutatója következett. A városi ünnepséget követően Erdőbénye temetőjében megkoszorúzták Ferenczy János '48-49-es honvéd százados sírját. Dél körül hazaindultunk.

Ezt a beszámolót azért írtam, hogy példát mutassak. Nem fontos mindig a szervezett egyházközségi kirándulásokra várni. Fogjanak össze a barátok, jó ismerősök és induljanak el felfedezőutakra. Aki szép élményekkel, érdekes látnivalókkal gazdagodott, az írja le kedvcsinálónak és kirándulóhely-javaslatnak az itthon maradtaknak.

Zentai Tamás

Báli beszámoló

Ez évi farsangi bálunk kicsit rendhagyóan indult. Gyülekeztek a vendégek, a svédasztalon a finomságok, és a zenekar halk zenét szolgáltatott már, mikor egy rút banya sétált körbe az asztalok között. Egyszer csak leült a táncter közepére vonszolt székre. Némi faggatás után kiderült, hogy ez a banya valaha kedves, szépséges leányzó volt, akit bizony egy idő után elhanyagoltak. Így aztán már ő maga sem törődött a báli ruhájával, ami elrongyolódott (pedig valaha a legszebb volt), a keze fázott mindig, mert nem táncolt, — kénytelen volt rá kesztyűt húzni. A lábaira már csak a mamusz jó. Hiába púderezte az arcát, kinőttek a bibircsók, tokát eresztett...

Az interneten olvasott egy, a bajára lehetséges gyógyírról, ezért seprűre pattant (amire persze gondosan felszerelte a kerékpárvillogót) és keresett egy bált. Itt egy önként jelentkező fiatalember segítségével apránként megfiatalodott a rút banya. A kedves bókok és puszi hatására megszabadult apránként a mamusztól, a kesztyűjétől, a rongyaitól, kendőjétől és végül a bibircsókos maszkjától is (ekkorra már kiderült) a főszervező. A közönség felszabadultan nevetett és tapsolt, a kedves banya, pedig örült, hogy jól sikerült a móka és végre levegőhöz jutott.

Ez után a feszültségoldó móka után már minden a szokott rendben ment a maga útján. Bemutatta az állandó zenekart (POP SECRET BAND: Jónás Kálmán, Szabó László, Tóth Attila és az énekes Sarádi Krisztina). Zoltán atya nyitotta meg a bált, majd az idén 3 pár táncolta a nyitó táncot: Sebestyén Veronika - ifj. Borbás László, Sándor Zsuzsa - Zentai Tamás és Ercse Renáta - Ercse Tamás. Az idén is Lőrinczi Tímea tanította be őket a szép mozdulatokra. Táncosaink egy jótevőnek köszönhetően szép farsangi álarcban táncoltak.

Vacsora után hamar megjött a kedve a vendégeknek is a tánchoz, de egy kis időre a jelmezesek kölcsönkérték a táncparkettet. A Fülöp házaspár vezetésével vonultak be és ismerhettük meg az ötletes alakokat. Volt kisegértől kezdve pókemberen át katicabogarunk, törpénk, indiánunk, óriás babánk, kalózunk, kutyánk, macskánk, cowboyunk, peregárusunk, ápolónőnk, tündérünk és aranyos kis boszorkányunk. Minden jelmezes kapott ajándékot a szerepléséért.

Fél kilenc körül lehetett ismét táncot ropni, mert akkor a műsor következett. Az idén fiatal kezdő tehetségeket hívtunk. Hosszúpályiból jött a négy zsonglőr, akik a Tricksers Crew nevű csapat tagjai. (Bátran lehet őket hívni különféle rendezvényekre. Szívesen vállalnak fellépést.) A zenekar pihenése érdekében a műsort játékkal egészítettük ki. Kicsit megmozgattuk azokat a vendégeket is, akik szerettek egy helyben ücsörögni.

Tombolanyereményeink is voltak szép számmal, melyeket $\frac{3}{4}$ 11 körül kezdtünk kisorsolni. Itt is volt nagy vidámság az izgalom mellett, hiszen néhány ajándék érdekes helyen talált gazdára (pl. a női kendőket csak férfiak nyerték meg).

Éjjel $\frac{3}{4}$ 1-ig volt zajos a Thököly Iskola tornaterme a mulatozástól. Utána még helyre kellett állítani a rendet. A reggel behordott berendezést vissza kellett cipelni az étkezdébe, az ételmaradékokat elcsomagolni, és végül a dekoráció is zsákba került.

Fáradtan, de jókedvűen mentünk haza. Jó bál volt az idei is. Mindenkinek hála és köszönet a legkisebb segítségért is még egyszer!

Jövőre is elvárjuk az egyházközség apraját-nagyját, hiszen ismét bebizonyosodott, hogy tud a különféle korosztály együtt mulatni. A gyerekek, pedig olykor jobban bírják a késői fentmaradást, mint a felnőttek. Tehát lehet az ötleteket és az energiát gyűjteni a következő bálra!

Asztalos Gizella

Hitéleti programok

április

21. Nagycsütörtök

7⁰⁰ - 8⁰⁰ gyóntatás

18⁰⁰ Szentmise az utolsó vacsora emlékére, utána virrasztás

22. Nagypéntek

7⁰⁰ - 8⁰⁰ gyóntatás

17¹⁵ keresztút

18⁰⁰ Nagypénteki liturgia

23. Nagyszombat

7⁰⁰ - 8⁰⁰ gyóntatás

20⁰⁰ Húsvéti vigília (virrasztás), feltámadási körmenet, pászkaszentelés

24. Húsvétvasárnap

8⁰⁰ és 10⁰⁰ Szentmise

25. Húsvéthétfő

8⁰⁰ és 10⁰⁰ Szentmise

30. 18⁰⁰ Énekes áhítat a Bárdos Lajos Kórus közreműködésével II. János Pál pápa tiszteletére másnapi boldoggá avatásának alkalmából

május

1. *Az Isteni Irgalmasság vasárnapja*, Anyáknapja, a 8⁰⁰ szentmisében a betegek szentségének közösségi felvétele

8⁰⁰ és 10⁰⁰ Szentmise

Május hétköznapijain 18⁰⁰ litánia, utána szentmise

31. tanévzáró bibliaóra agapéval

június

7. Egyházközségi szentségimádási nap

12. Pünkösdvasárnap

8⁰⁰ és 10⁰⁰ Szentmise

13. Pünkösdhétfő

8⁰⁰ és 10⁰⁰ Szentmise

19. Szentháromság vasárnapja

8⁰⁰ Szentmise, tanévvégi hálaadás (Te Deum)

10⁰⁰ Szentmise

26. Úrnapja

6⁰⁰ úrnapi sátrak díszítése

8⁰⁰ és 10⁰⁰ Szentmise, az első után körmenet

27. 18⁰⁰ Szent László király ünnepe, templombúcsú

július

1. *Jézus Szíve ünnepe*